

Kar letno zadene, smemo zadovoljni biti v primeri drugih krajev, akoravno pšenica menj plenje, kakor lani. Toča je samo Rihniško goro nekaj zadela, druge okolice so dosihmal še srečno odišle protivni vjmi. Grom in tresk sta večkrat strašila nas, in je strela preteklo sredo 20 let starega delalca ubila, ravno v tem, ko je v Cerovski hosti les nalagal. Razglasiti moram še junaško sičnost neke vrle žene v Svetjurski župniji. Dne 1. avgusta popoldan ob pol treh igral je blizo kolodvora Svetjurskega na travniku tik Voglajne 5 let stari dečko, sinček mladega posestnika v Bezovji. Ko pride kraj Voglajne, gleda v vodo in se raduje videti, kako se male ribice igrajo. Zagleda pri kraji tudi raka in zljubi se mu raka ali ktero ribico vjeti. Vendar ko hoče do vode priti mu zdrkne in čaf! pade v globoko Voglajno. Tikoma vode je platno belila Francika Rataj, po domače Sikovsca, vrla sopruha obče spoštovanega moža in premožnega posestnika. Ko zasliši pad, urno skoči h kraju Voglajne, gledat kaj da je? in o groza! dečka vidi ravno pogrezati se. Brez pomislika oblečena skoči v vodo, zgrabi z eno roko fanta, z drugo se vrbine drži, a vun ne more, kajti deček se ji vratu oklene, obleka se čedalje bolj vode napija in jo vleče v blatno globačo. Pomagati si skoraj že več ne more; torej upije na glas in kliče pomoč. A preden kdo pride, še enkrat vse svoje moči združi in srečno splazi na korenine vrbja, in ko se že nekoliko oddahne, porine dečka na suho, in z veliko težavo splazi sama na travnik. Toliko večje hvala vredna je junaška rešiteljica, ker ni sama pri sebi, ampak že več mesecev noseča. Bog jej plati! Slava jej.

Iz Konjic 12. avgusta. (Judovska koža.) Konec julija je znani tat iz Šent-Jernejске fare usnarju v Konjicah volovsko kožo ukradel. Vesel jo nese v Loče usnarju prodajat. Ta ga vpraša, kje da jo je dobil? Tat mu odgovori, da je moral doma po nesreči vola zaklati. Usnar tata nekoliko moti, dokler da možje ne pridejo, katerih je dal na tihem poklicati. Ko možje pridejo, usnar nad tatom zakriči: Ti si kožo ukradel, le glej kožo, da nima vrata. To je „judovska koža“, namreč koža od vola, kateremu so judje po svoji šegi glavo odrezali. Zgrabijo takoj tiča, ter ga v občinsko ječo potisnejo. Tat je imel cecker, v kterega pa nobeden ni pogledal, kaj da v njem nosi. Imel je pa v njem dleto, kladvo, sekiro itd. S to pripravo si je kmalu pot na solnce odpreti vedel. Toda zdaj so ga že zopet vlovili, ter v Sl. Bistrico sodniji izročili. Sploh se misli, da je taisti ropar, kateri je na sv. Ignacija večer v cerkev Matere Božje na Prihovi vlomil, in še tisto noč ondi bližnjega krčmarja hudo okradel.

Iz Pišec. (Slovenci pozor! Kmetje o koli Brežie, dvakrat pozor!) Preljubi Slovenci! kterim je še kaj mar za svoje duše in za svoje izveličanje, varujte se „Slovenskega Tednika“,

kterega vam ponujajo brezverniki (liberalci). Kdor hoče vero obraniti, naj ga nikdar ne bere.

Za g. dr. Vošnjaka pa imam dober svet; namreč ta le: Da boste zaradi pohujšanja, kterega trosite in delate med ljudstvom zoper duhovnike in sv. cerkev s svojimi hinavskimi časopisi, imeli mirneje vest in lažej spali, pošiljajte vse iztise slov. Tednika vam dobro znanemu liberalcu v Brežce, in sicer s tem naročilom, naj on vse iztise med Piščane razdeli, ker tukaj se „Tednik“ pridno češe in požiga, ker tako jih ne bote veliko pohujšali in tako boste na prihodnji sodbi vsaj ta izgovor imeli, da ste svoj pohujšljivi „Tednik“ tje pošiljali, kjer so ga še zvesti kristjani prav pridno požigali.

Za poduk in kratek čas.

Gospodski frajmavrar, pa kmečki kristjan.

(Dalje.)

Frajmavrarjem je bilo, kakor da bi na samih iglah sedeli — čudovito pazno so poslušali. Lica so jim začela žareti, oči blisketati srdno in jeze nad papežem. Ko je mojster predstolnik izgovoril, so vsi frajmaurari zgrabili za svoje zidarske klepače, ter tako hudo po mizi tolkli, da se je mala škrinjica z mrtvaško glavo zibala in tresla. Zdaj povzdigne mojster predstolnik svojo ometačo. Ropot vtihne.

„Časti vredni bratje! Še dnes želim pozvedeti, kako mislite oni ukaz tukaj pri vas izvršiti. Dopusčam tedaj, da vsak svoje misli o tej stvari slobodno izpoveda.“

Zdaj pomoli več frajmavrarjev svoje klepače v znamenje, da hočejo govoriti.

„Brat Joraž ima prvi besedo“, razsodi mojster predstolnik.

Brat Joraž, visoka suholasta oseba z mršaviimi moštači pod srpastim nosom, se nekako hripavo izkašla in potem začne govoriti:

„Visoke časti vredni oče! časti vredni bratje! Moja prva misel je ta: štiri točke ukaza, katerega smo od svoje častivredne matere „deželne lože“ sprejeli, se morajo natančno od pike do pike izvršiti. Pri nas v mestu mislim to ne bode pretežko. Sicer je še po njem veliko ultramontancev, t. j. vrlih katoličanov. Ali veliko je tudi bogatih, tedaj tudi veljavnih mož, kateri ne zahajajo po nedeljah in praznikih v cerkvo, ki sploh za svojo vero nič ne marajo. Zato mislim, da ne bode treba posebnega truda in velikega rogoviljenja. Zadosti bo, ako naše frajmaurarske, t. j. liberalne novine ali cajtinge svojo dolžnost storijo ter papeža prav po frajmavarskem navošijo in zdelajo. Potem se pa naj urno po vseh liberalnih društvih, shodih, kavarnah in krčmah poženejo listi za podpise zoper papeža. Stavim kolikor hočete; večino mesta dobimo na svoje limanice!“

Zastran trgov pa nasvetujem sledeče: znano vam je, častivredni bratje, da imamo že po vseh trgih svoje frajmaurarske podružnice. Na-dejam se tedaj, da bodo ondešnji naši bratje pomočniki dovolj močni, podpisovanje zoper papeža dognati.

Ali druga je na kmetih. Tukaj še katoliška cerkva nekaj velja. Katoliških duhovnikov upljiv, zlazti bolj marljivih, je še velik. Treba bo tedaj posebne opaznosti. Še frajmaurarskih uradnikov ondi preveč rabiti, ne bode varčno. Sumljivi kmeti bi utegnoli zavohati naše prave namene. In to pozvedeti bi jim še bilo prezgodaj. Ljudje imajo še preveč vere. Zato nasvetujem, da se tukaj pametno potajimo. Delajmo se v pričo kmeta, kakor da bi najgorečnejši katoličani, najzvestejši učenci Nazarečana (Jezusa Kristusa) bili. Delajmo se, kakor da bi hoteli pravo vero zoper ničvrednega, krivoverskega papeža braniti. To bo kmeta zmešalo in zmotilo in v naše zanjke gotovo zvalilo. Da se tedaj pri kmetih podpisovanje zoper papeža srečno nasnova; si upam še sledeče nasvetovati! Znana vam je bližnja velika in bogata vas: Žabnjak. Tamošnji kmeti daleč slovijo, ne samo zavolj svojega premoženja, ampak tudi zavolj svoje pobožnosti in udanosti do katoliške cerkve. Mislim tedaj, ako se nam posreči Žabnjčane vloviti za podpise, da potem z njimi potegnemo brez posebnega rogoviljenja — vse sosedne vasi. Lotimo se tedaj naj poprej Žabnjčanov. To storimo tem lažje, ker vidim dva naših bratov tukaj nazoča: Jehu-ta in Simson-a, katera v Žabnjaku veliko veljata. Prosim tedaj, da nam onedva izpovedata, koliko bi si o tej velevažni stvari storiti upala!

Prebrisani suholasti Joraž se vsede na svoj stol. Mojster predstolnik pa veli: „Brat Jehu ima besedo.“ Zdaj se vzdigne Jehu. Mož je Žabnjčke grajšine tolsti in dobro rejeni lastnik. Lasi in ruse ima rudeče, ko Judež Iškarijot. Ponosno in jako glasno govori: „Visoki časti vredni oče, časti vredni bratje! Trdno za luč in resnico vjaskovati se zoper temo, laž in kanjivost prokletega papeža, mi dela veliko radost in veselje. Vrh tega mi ovo vojsko nalaga moja frajmaurarska prisega. Rad tedaj pomagam. V Žabnjaku imam velika posestva ino tem primeren upljiv na tamošnje ljudi. Vendar da svoj namen laglje dosegnemo, mislim, da bode najboljša, ako pri Žabnjiškem mesarji in krčmarji, t. j. pri Cvilaku napravimo veliko veselico ali: Volksfest z muziko, plesom in primernimi govori. Tje povabimo gospode iz mesta, zlasti pa nekoliko dobrih liberalnih govornikov, na primer brata Simsona. Verujte mi! vino, pivo, muzika, ples in liberalni govori bodo kmete upijauili, da jih kot pijane muhe nalovimo na svoje limance. Preden mine mesec dni bode reč djana, da bo veselje po frajmaurarskem svetu. Prosim pa, da nas častivredni bratje kolikor in kder le mogoče podpirate. Začnite s podpisova-

njem v mestih in trgih a potem še le na deželi — in sicer iz prva le bolj blizo mesta. Kajti okolj mesta je še največ takih kmetov, ki so se liberalizma že nalizali. Taki so za naše frajmaurarske namene najbolj godni in pripravljeni.“

Ko je debeli grajšak govoriti prenehal, frajmaurarji niso vedeli, kaj bi počeli samega veselja. Z rokami so ploskali, z nogami teptali in kričali: vivat, hoch brata Joraž in Jehu. Vsi so pa ostali do belega dne ter se dolgo in skrbno pomenkovali, kako se bočejo svojega rovarskega dela naj uspešnejše poprijeti. (Dalje prih.)

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Po Štajerskem se zdaj na več krajih, po mestih in na kmetih pripravljajo na volitve v državni zbor. To je popolnem hvalevredno in potrebno.

Ravno poizvedamo, da je znani domoljub in enkrat že naš poslanec g. **Lenček**, pozval slovenske volilce sevniškega, brežkega in kozjanskega okraja na shod v Blanco pri Sevnici, dne 17. avgusta ob 2 uri popoldne.

Želimo, da se mnogo volilcev snide in se modro posvetva. Mogoče, da oni shod pripomore do porazuma.

Slišimo pa, da si nekateri porazum tako mislijo: Pravijo: Kosar in Vošnjak morata obadva odstopiti in postaviti se mora tretji kandidat, ki bo obema strankama všeč!

Na Kranjskem se liberalnim Slovencem slabo godi. Povsod utegnemo propasti. Kranjci so prevrli in verni katoličani, ki se ne dajo meni nič tebi nič na limance brezvernikov zvaliti.

Enako je na Goriškem. Tudi ondi se kaže, da bo zmagal dr. Tonkli, priporočan od katoliškega društva: „Gorica“. Liberalci tiščijo za dr. Lauriča, ki je od kat. vere odpadel. Ali jih trud bo zastonj.

Na Koroškem Slovenci nimajo domačih preprirov. Vsi se lepo družijo okoli g. Einšpielerja, ki se drži pravne stranke, ki hoče mir in spravo med narodi na podlagi kerščanske pravice. To je lepo.

Žalostno in čudno pa je, kar naši slovenski liberalci poslednji čas počenjajo. Delajo, kakor da bi sami bili zelo nedolžni grdega prepira pri nas. In vendar so tako srditi, da se še prav podučiti nečejo: kaj je pravna stranka. Bojijo se zvedeti, kako pametno, na vse strani pravično da je vse, kar ona prav katoliška in avstrijska stranka dognati hoče. Slov. Narod se še nalaš nevednega dela in pravi, da Čehi in Poljaki k pravni stranki stopiti nečejo. To je nevednost ali laž. Znana Čeha dr. Rieger in grof Klam-Martinec sta začetnika in očeta pravne stranke. Da so tudi katoliški Nemci pristopili, to je dobro znamenje. Kajti to kaže, da nam pravna stranka